

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Viorel Miron,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Viorel Miron împotriva Parlamentului Republicii Moldova, terț Comisia Națională a Pieței Financiare privind contestarea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 14 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3ra-364/24
NR. PIGD 2-21173468-01-3ra-24042024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. V. Sîrbu,
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Sîrbu, V. Negru, A. Braga

8 mai 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Viorel Miron,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 24 noiembrie 2021, Viorel Miron a depus cerere de chemare în judecată împotriva Parlamentului Republicii Moldova, terț Comisia Națională a Pieței Financiare cu privire la anularea Hotărârii Parlamentului nr. 106 din 09.09.2021, obligarea autorității de a achita drepturile salariale pentru perioada lipsei forțate de la serviciu.

2. În motivarea acțiunii, a indicat că la 09 septembrie 2021, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Hotărârea nr. 106 privind revocarea unor membri ai Consiliului de administrație al Comisiei Naționale a Pieței Financiare, care a fost apreciată de reclamant ca fiind un act neîntemeiat, ce urmează a fi anulat integral de către instanța de judecată, luând în considerație următoarele circumstanțe de fapt și de drept.

3. A menționat că, potrivit Hotărârii Parlamentului nr. 73 din 13.04.2017, Viorel Miron a fost desemnat în funcție de membru al Consiliului de administrație al Comisiei Naționale a Pieței Financiare pe un termen de 5 ani, pe care a exercitat-o în mod responsabil și onest până la data adoptării hotărârii contestate. În context, a precizat că legislația în vigoare, pe lângă procedura și modul de desemnare a candidaților, reglementează și temeiurile de încetare a calității sau revocare a membrilor Consiliului de administrație a Comisiei Naționale a Pieței Financiare.

4. A relevat că, în conformitate cu hotărârea contestată, Viorel Miron a fost revocat din funcția de membru al Consiliului de administrație al Comisiei Naționale a Pieței Financiare în temeiul prevederilor art. 15 alin. (1) lit. a) din Legea privind Comisia Națională a Pieței Financiare, adică „Revocarea membrilor Consiliului de Administrație se face de Parlament în cazul în care în urma exercitării neadecvate a atribuțiilor sale sau săvârșirii unor acte ilegale, s-au produs efecte de criză pe piața financiară nebancaară”.

5. Reclamantul a remarcat că în prezent nu există nici o decizie, hotărâre, proces-verbal sau un alt act juridic emis de o autoritate publică competentă, prin care să fie constatat faptul că începând cu data desemnării sale, Viorel Miron a exercitat funcțiile sale neadecvat sau a săvârșit careva acte ilegale. Mai mult ca atât, în prezent nu există nici un act juridic (hotărâre, dispoziție etc.) emis de o autoritate

publică competentă, prin care să fie stabilit că în perioada 2017 - 2021 pe piața financiară nebanară a Republicii Moldova a avut loc vreo criză, inclusiv din cauza acțiunilor neadecvate sau ilegale comise de Viorel Miron. Iar, în ultimul rând, chiar și în Hotărârea Parlamentului nr. 106 din 09.09.2021 privind revocarea unor membri ai Consiliului de administrație ai Comisiei Naționale a Pieței Financiare nu sunt indicate sau nominalizate acțiunile neadecvate sau ilegale imputate și comise de Viorel Miron, care au dus la revocarea ultimului din funcția de membru al Comisiei Naționale a Pieței Financiare.

6. În aceeași ordine de idei, reclamantul a conchis că pe lângă faptul că Hotărârea Parlamentului nr. 106 din 09.09.2021 reprezintă în sine un act neîntemeiat și ilegal, ce contravine direct prevederilor legale, aceasta nici nu corespunde exigențelor stabilite pentru actul administrativ individual.

7. A notat că, în cadrul adoptării hotărârii contestate Parlamentul Republicii Moldova a încălcat nu doar normele de drept material, ci și normele de drept procedural. În context, nu se dovedește deloc existența sau dovada asupra căror efecte de criză pe piața financiară nebanară, efectiv nu este indicat cum s-a manifestat criza și/sau efectele acesteia, care au fost elementele și caracteristicile acestui fenomen, au existat sau nu careva blocaje financiare, au fost careva dificultăți și sau impact pentru public/consumatori și/sau pentru fondurile publice, au existat sau nu careva pierderi financiare, s-au „prăbușit” careva instituții financiare sistemice, au existat sau nu careva disfuncționalități de orice caracter pe piața financiară nebanară, în special de caracter major. Astfel, Hotărârea Parlamentului nr. 106 din 09.09.2021 privind revocarea unor membri ai Consiliului de administrație al Comisiei Naționale a Pieței Financiare, în sine reprezintă un act administrativ individual defavorabil.

8. A atras atenția asupra faptului că, contrar normelor Codului administrativ, ce reglementează procedura de inițiere și adoptare a actului administrativ individual defavorabil, autoritatea publică (Parlamentul Republicii Moldova) nu a informat în modul corespunzător pe Viorel Miron referitor la inițierea procedurii administrative, nu a prezentat acestuia dosarul administrativ pentru a face cunoștință, nu a citat toți participanții procedurii la ședință, pentru ca ultimii să fie audiați, să poată da declarații și să prezinte probe necesare în determinarea tuturor circumstanțelor de fapt și de drept importante pentru justa soluționare și adoptare a actului administrativ individual legal și întemeiat. Astfel, a concluzionat că Hotărârea Parlamentului nr. 106 din 09.09.2021 privind revocarea unor membri ai Consiliului de administrație al Comisiei Naționale a Pieței Financiare, este un act administrativ individual defavorabil neîntemeiat și ilegal, ce a fost adoptat într-un mod abuziv și iresponsabil, contrar normelor de drept material și de drept procedural.

9. A reiterat prevederile art. 24 din Legea nr. 199 din 16.07.2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, art. 86 alin. (2) din Codul muncii și a relevat că potrivit ordinului nr. 293-p din 20.08.2021, în perioada 03.09.2021 - 14.09.2021, se afla în concediul de odihnă anual plătit, fiind plecat în afara țării din data de 05 septembrie 2021 până la 14 septembrie 2021. În aceste condiții, în temeiul prevederilor Codului muncii, care completează prevederile speciale a Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, în perioada când Viorel Miron se afla în concediul anual de odihnă plătit, acesta nu putea fi revocat din funcția deținută, fapt care la fel a fost ignorat de către Parlamentul Republicii Moldova.

10. A reținut că, la 08.10.2021 a depus cererea prealabilă solicitând anularea Hotărârii Parlamentului nr.106 din 09.09.2021. Însă, prin răspunsul VP/MP nr. 10 din 27.10.2021, Parlamentul Republicii Moldova, în persoana Vicepreședintelui Parlamentului Republicii Moldova, domnului Mihail Popșoi, a respins cererea prealabilă ca fiind neîntemeiată. La caz, a remarcat că deși actul administrativ individual defavorabil a fost emis (adoptat) de către Parlamentul Republicii Moldova ca organ colegial, examinarea cererii prealabile a fost exercitată în mod unipersonal de către Vicepreședintele Parlamentului Republicii Moldova, domnul Mihail Popșoi.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin hotărârea din 6 iulie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea înaintată de Viorel Miron împotriva Parlamentului Republicii Moldova, terț Comisia Națională a Pieței Financiare privind contestarea actului administrativ individual defavorabil.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La 18 iulie 2023, Viorel Miron a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 06 iulie 2023, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 14 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca neîntemeiată cererea de apel declarată de Viorel Miron, cu menținerea hotărârii din 6 iulie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

14. În motivarea soluției, instanța de apel a stabilit că la 13.04.2017, prin Hotărârea Parlamentului nr. 73, Viorel Miron a fost desemnat în funcția de membru al Consiliului de administrație al Comisiei Naționale a Pieței Financiare pe un termen de 5 ani.

15. La 28.05.2021, prin scrisoarea CNPF nr. 07-1/1474 din 27.05.2021, a fost transmis Parlamentului „Raportul anual 2020 al Comisiei Naționale a Pieței Financiare”, cu numărul de intrare 1189.

16. La 08.09.2021, a avut loc audierea în cadrul Comisiei economie, buget și finanțe a Raportului nominalizat, la care au fost invitați toți membrii Consiliului de administrație. Potrivit extrasului din procesul-verbal nr. 4 din 08.09.2021 al ședinței Comisiei economie, buget și finanțe, raportul a fost prezentat de către președintele Consiliului de administrație, dl Valeriu Chițan. Ulterior, reprezentanții CNFP au răspuns la întrebările acordate de membrii Comisiei economie, buget și finanțe pe marginea raportului. În urma audierii raportului, Comisia economie, buget și finanțe a decis a lua act de raportul în cauză.

17. La 09.09.2021, a avut loc ședința Comisiei economie, buget și finanțe, la care a fost prezentat proiectul de Raport al Comisiei parlamentare asupra Raportului anual 2020 al Comisiei Naționale a Pieței Financiare. Potrivit extrasului din procesul-verbal nr. 5 din 09.09.2021 al ședinței Comisiei economie, buget și finanțe, s-a decis a propune plenului Parlamentului examinarea Raportului Comisiei economie, buget și finanțe asupra Raportului anual 2020 al Comisiei Naționale.

18. Din Raportul Comisiei economie, buget și finanțe, CEB-06 nr. 71 din 09.09.2021, rezultă că, s-au descris detaliat problemele identificate de membrii Comisiei parlamentare în urma analizei Raportului prezentat de CNPF, și anume s-a indicat că: „Analizând Raportul anual de activitate al CNPF pentru anul 2020, dar și urmare a efectuării unor cercetări suplimentare, Comisia economie, buget și finanțe constată următoarele: Atât pe parcursul anului 2020, cât și în perioada anterioară, CNPF a dat dovadă de o incapacitate de a determina o îmbunătățire a situației de pe piața financiar nebanară, manifestându-se printr-o exercitare insuficientă, tardivă și inadecvată a atribuțiilor sale, lucru care a generat mai multe efecte nefaste pe piața financiar nebanară și a rezultat în degradarea acesteia”. Așadar, Comisia parlamentară a stabilit că în anul 2020 au apărut efecte de criză (degradarea pieței) pe piața financiar nebanară a Republicii Moldova, fapt ce a generat necesitatea analizei cauzelor apariției efectelor respective și a acțiunilor Comisiei Naționale a Pieței Financiare pe marginea acestor factori.

19. Astfel, potrivit Raportului Comisiei economie, buget și finanțe CEB-06 nr.71 din 09.09.2021, Comisia parlamentară a recomandat Președintelui Parlamentului, în temeiul art. 14 lit. b) și art. 15 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare, precum și art. 128 alin. (3) din Legea nr. 797/1996 pentru adoptarea Regulamentului Parlamentului, înaintarea spre adoptare de către Parlament a proiectului de hotărâre cu privire la revocarea *in corpore* din funcția de membri ai Consiliului de administrație al Comisiei Naționale a Pieței Financiare.

20. La 09.09.2021, a avut loc prezentarea în plenul Parlamentului a Raportului anual al Comisiei Naționale a Pieței Financiare pe anul 2020 de către președintele Consiliului de administrație, dl. Chițan Valeriu.

21. În urma analizei și dezbaterilor raportului Comisiei Naționale a Pieței Financiare, de către Președintele Parlamentului a fost propusă introducerea pe ordinea de zi a ședinței plenare a proiectului de Hotărâre nr. 235 din 09.09.2021 privind revocarea unor membri ai Consiliului de administrație al Comisiei Naționale a Pieței Financiare. Proiectul a fost introdus în ordinea de zi cu 54 de voturi „pentru” și 4 „contra”. Corespunzător, proiectul de Hotărâre nr. 235 din 09.09.2021 a fost prezentat de către Președintele Parlamentului, propunându-se revocarea membrilor Consiliului de administrație al Comisiei Naționale din funcție. Drept urmare, având în vedere constatările Plenului Parlamentului cu privire la exercitarea insuficientă, tardivă și inadecvată a atribuțiilor membrilor Consiliului de administrație a CNPF, a fost prezentat plenului Parlamentului raportul Comisiei juridică, numiri și imunități nr. CJ-06 din 09.09.2021 asupra proiectului de Hotărâre privind revocarea unor membri ai Consiliului de administrație al Comisiei Naționale a Pieței Financiare și Coraportul Comisiei economie, buget și finanțe CEB-06 nr.76 din 09.09.2021, potrivit căruia: „Proiectul de hotărâre a fost elaborat în baza constatărilor Parlamentului cu privire la activitatea membrilor Comisiei Naționale a Pieței Financiare și are ca bază Hotărârea Parlamentului nr. 105 din 09.09.2021 privind Raportul anual al Comisiei Naționale a Pieței Financiare”.

22. Așadar, având în vedere responsabilitatea Comisiei Naționale a Pieței Financiare față de Parlament, în temeiul art. 15 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare, Parlamentul a adoptat Hotărârea nr. 106 din 09.09.2021 privind revocarea unor membri ai Consiliului de administrație al Comisiei Naționale a Pieței Financiare, printre care și Viorel Miron. S-a stabilit faptul că, Hotărârea Parlamentului nr. 106 din 09.09.2021 a fost votată cu 54 de voturi.

23. Instanța de apel a conchis că, hotărârea nr. 106 din 09.09.2021 a fost emisă de Parlamentul Republicii Moldova cu respectarea prevederilor art. 15 alin. (1) lit. a) și art. 15 alin. (2) din Legea nr.192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare. Or, atât numirea în funcție, cât și revocarea din funcție a membrilor Consiliului de administrație al Comisiei Naționale a Pieței Financiare, reprezintă un act al voinței angajatorului, în speță - Parlamentul Republicii Moldova, iar reclamantul/ apelant fiind revocat din funcție cu votul a 54 de deputați, ca urmare a constatărilor Parlamentului cu privire la activitatea membrilor Comisiei Naționale a Pieței Financiare.

24. Instanța de apel a reținut că, prima instanță întemeiat a constatat că emiterea Hotărârii Parlamentului nr. 106 din 09.09.2021 a avut loc cu respectarea

principiului transparenței în procesul decizional, cu informarea și audierea membrilor Consiliului de administrație al Comisiei Naționale a Pieței Financiare, care au avut posibilitatea să se expună asupra tuturor întrebărilor apărute și să-și prezinte poziția vis-a-vis de proiectele de hotărâri propuse a fi examinate de către Parlament.

25. Instanța de apel a explicat că, cadrul legislativ prevede expres faptul că membrii Consiliului de administrație ai Comisiei Naționale a Pieței Financiare sunt persoane cu funcție de demnitate publică ca urmare a numirii acestora de către Parlament. Totodată, Comisia Națională este o autoritate responsabilă față de Parlament, răspunderea respectivă manifestându-se, în concret, prin prezentarea în fața Parlamentului a Raportului anual de activitate și posibilitatea Parlamentului de a emite hotărâri a cărui obiect va varia în dependență de concluziile apărute ca urmare a audierii raportului în cauză. Mai mult, Parlamentul are dreptul exclusiv de a concluziona, în baza informației prezentate, asupra activității membrilor Consiliului de administrație al Comisie Naționale și a stabili existența temeiurilor de revocare a acestora, precum și a dispune revocarea membrilor Consiliului respectiv în cazul în care se depistează temeiuri pentru aceasta în urma examinării Raportului Comisiei Naționale.

26. Cu referire la argumentele invocate de reclamantul/apelant referitor la ilegalitatea actului contestat, instanța de apel a reținut constatările Curții Constituționale de decizia nr. 40 din 08.07.2016, prin care s-a expus asupra pretensei neconstituționalității a art. 15 alin. (1) lit. a) din Legea privind Comisia Națională a Pieței Financiare, notând că „35. Curtea observă că norma contestată reprezintă unul din temeiurile de revocare din funcție, care presupune exercitarea neadecvată a atribuțiilor sau săvârșirea unor acte ilegale, care au produs efecte de criză pe piața financiară nebanară. 36. Curtea menționează că legea utilizează termeni generici, or, aceasta nu poate să detalieze ce anume constituie un act ilegal în situații particulare. Prin urmare, ține de competența organului abilitat cu dreptul de numire și revocare să aprecieze legalitatea actelor întocmite, precum și consecințele acestora asupra pieței financiare nebanare”.

27. Prin urmare, instanța de apel a relevat că Parlamentul Republicii Moldova este unica autoritate în drept să stabilească existența temeiurilor prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. a) al Legii nr. 192/1998, iar temeinicia unei asemenea concluzii nu poate fi pusă la îndoială. Astfel, odată ce Parlamentul a constatat activitatea neconformă a CNPF, care a degradat piața financiară a Republicii Moldova, în mod evident că a survenit revocarea din funcție a apelantului ca membru al Consiliului de administrație, or interesul public (securitatea sistemului financiar nebanar) în acest caz este mai presus de orice formalitate.

28. Referitor la argumentul invocat de apelant precum că a fost revocat din funcție cu încălcarea prevederilor Codului muncii și anume că, în acea perioadă se

afla în concediul anual de odihnă, instanța de apel l-a considerat ca fiind neîntemeiat, or instanța de fond întemeiat a reținut că, apelantul nu a fost concediat, ci revocat din funcția sa, iar aceste două situații juridice nu sunt similare, deoarece temeiurile pentru concedierea salariatului (prevăzute expres de art. 86 alin. (1) al Codului Muncii) și cele pentru revocarea persoanei cu funcție de demnitate publică (art. 15 alin. (1) al Legii nr. 192/1998) sunt diferite.

29. Cu referire la argumentul invocat de apelant precum actul contestat nu este motivat, instanța de apel l-a apreciat ca fiind neîntemeiat, or Hotărârea Parlamentului nr. 106 din 09.09.2021 a fost adoptată în conformitate cu prevederile Constituției, Regulamentului Parlamentului (care impun o anumită structură și conținut pentru Hotărârea emisă de Parlament), în coroborare cu cele ale Codului administrativ, dar și având la bază constatările și recomandările Hotărârii nr. 105 din 09.09.2021 privind Raportul anual de activitate al Comisiei Naționale a Pieței Financiare și funcționarea pieței financiare nebankare, iar motivarea desfășurată a hotărârii contestate este prezentată atât în Raportul Comisiei juridice, numiri și imunități CJ-06 NR. 160 din 09.09.2021 și Coraportul Comisiei economie buget și finanțe CEB-06 nr. 76 din 09.09.2021, cât și în Raportul Comisiei economie, buget și finanțe CEB-06 nr. 71 din 09.09.2021, precum și, în constatările Hotărârii nr. 105 din 09.09.2021 asupra Raportului pe anul 2020 a Comisiei Pieței Financiare.

30. Instanța de apel a apreciat critic și argumentul apelantului, că prin emiterea hotărârii de revocare din funcție, reclamantului i s-a încălcat dreptul la muncă și că hotărârea a fost emisă arbitrar și prematur, or dreptul la muncă nu este absolut, iar hotărârea a fost emis în cadrul unui scop licit și în exercitarea cu bună-credință a dreptului discreționar al autorității publice, prin prisma Legii speciale aplicabile speței, nr. 192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

31. La 12 aprilie 2024, Viorel Miron declară recurs împotriva deciziei din 14 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicită admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral, cu încasarea cheltuielilor de judecată.

ARGUMENTELE RECURSULUI

32. În motivarea recursului, invocă în esență argumente similare celor formulate în cererea de apel. Suplimentar, a reținut că nu este de acord cu decizia instanței de apel și consideră că la adoptarea acesteia s-au aplicat eronat normele de drept material și procedural, concluziile acesteia sunt contradictorii, fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii, decizia contestată este una arbitrară ce se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit greșită și nerezonabilă a probelor, este una contrară

jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, temeiurile prevăzute și reglementate de prevederile art.245¹ din Codul administrativ.

POZIȚIA INTIMATULUI

33. La 30 aprilie 2024, Parlamentul Republicii Moldova a depus referință la recursul declarat, solicitând respingerea acestuia, ca fiind neîntemeiat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

34. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

35. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

36. Art. 245¹ alin. (1) Cod administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

37. Art. 246 alin. (1) și (2) Cod administrativ stabilește că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când: h) recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

38. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului și avocatului acestuia la 11 aprilie 2024, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.48, Vol. II).

39. Cererea de recurs a fost depusă la 12 aprilie 2024. Astfel, că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

40. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe

temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

41. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

42. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

43. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu relevă temeiuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

45. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

46. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

47. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

48. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

49. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO [Golder c. Regatul Unit](#), 1975, §38; [Stanev c. Bulgariei](#) [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO [Luordo c. Italiei](#), 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO [Levages Prestations Services c. Franței](#), 1996, §45).

50. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO [Botten c. Norvegiei](#), 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO [Helmers c. Suediei](#), 1991, §31, 36).

51. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Viorel Miron.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc